

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΣΣΑΝ**

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό *Κύριε* εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τό Θεός *Κύριος*, ὡς συνήθως, καί τό ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τούς προσκυνοῦντας σήν ἀγίαν εἰκόνα τήν ἀχειρότευκτον, ἀγνή Θεοτόκε, ἐν τῷ πανσέπτῳ τάφῳ σου ἐν Γεθσημανῇ σκέπε καί διάσφζε, τῶν Ἱεροσολύμων σέμνωμα, κακώσεων, ἀκηδίας, ραστώνης καί χαμαιζήλων ἅπαντας παθῶν, ἵνα σε πόθῳ ψυχῆς μεγαλύνωμεν.

Δόξα. Καί νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτέ, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός καί ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Ἱεροσολυμίτισσα Θεοτόκε, βοήθει μοι. X.»

ᾠδή α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰκάνωσον πάντα τοὺς εὐσεβεῖς τοῦ ὄφρα τάχος, Θεοτόκε, τὴν κεφαλὴν συντρίψαι πτερνίζοντος τό γένος τῶν χοϊκῶν, Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἐπίβλεπον, Μῆτερ, ἐξ οὐρανοῦ καί ἴδε τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας τὴν σὴν μορφήν, τὴν ἄνευ χειρός ἱστορηθεῖσαν βροτείου, ὦ Ἱεροσολυμίτισσα.

Ῥανίδας δακρῦν μου σῶν εὐχῶν ἀπόσμηξον μάκτρῳ, εὐσμπάθητε Μαριάμ, τοῦ σπεύδοντος χάριτί σου θεία τῇ μητρικῇ, Ἱεροσολυμίτισσα.

Οὐράνωσον φρόνημα τῶν πιστῶν ποθεῖν τά ἐν πόλῳ διαμένοντα ἀκλινῶς, καί νέκρωσον λογισμοὺς ἀτάκτους σῶν ἱκετῶν, Ἱεροσολυμίτισσα.

ᾠδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σὴν εἰκόνα κατεῖδε, Τατιανή, Δέσποινα, ἔκπληκτος φωτὶ ηὔγασμένην, ὦ ξένου θαύματος, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτῆς ἄνευ χρωστῆρος χρωσθεῖσαν χοϊκοῦ, Μητρόθεε, κόσμου βοήθεια.

᾽Ολβος πέλει ναοῦ σου τοῦ ἱεροῦ τάφου σου τό ἀχειροποίητον, Μῆτερ, θεῖόν σου ἔκτυπον, ὃ προσκυνοῦντες πιστῶς ἀναβοῶμεν· βοήθει σέ τοῖς μακαρίζουσιν ἐν βίου κλύδωσι.

Λῦσον τῆς ἐμπαθείας σῶν ἰκετῶν ζόφωσιν καί εἰρήνην τῇ Ἐκκλησίᾳ δώρησαι, Δέσποινα, ἵνα σέ πάντες ἐνί στόματι ἀνευφημῶμεν καί μορφὴν σου ἄχραντον κατασπαζόμεθα.

Ἐπερύμνητε Μῆτερ, Γεθσημανῆς σέμνωμα, σοῦ τὴν ἀχειρότευκτον ὄντως κατασπαζόμενοι μορφὴν βοῶμεν τρανῶς φανέ Ἱεροσολύμων, τὴν ἡμῶν σκοτόμαιναν δίωξον θλίψεων.

Εἰρήνευσον ζωὴν σῶν δούλων καί σύντριψον πολεμίους ταῖς πρεσβείαις σοῦ πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν τὸν εἰρήναρχον, ἀκέστορ σεμνή Ἱεροσολύμων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κακωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τό Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Λιταῖς σου θερμαῖς, Ἱεροσολυμίτισσα, πιστῶν οἱ χοροὶ ἐκάστοτε προσφεύγοντες εὐλαβῶς κραυγάζομεν· πρὸς Θεοῦ αἶνον χειρὰς ἀνύψωσον ἡμῶν σὴν ἀχειρότευκτον μορφὴν πιστῶς προσκυνούντων, Μῆτερ ἄχραντε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μητροπάρθενε Δέσποινα, τάφω ἐν πανσέπτω σου ἀσπαζόμενοι, Ἱεροσολύμων κλείσιμα, σὴν εἰκόνα χάριτος πληρούμεθα.

Ἱεροσολυμίτισσα, Παναγίου Τάφου τὴν ἀδελφότητα, Θερμοπύλας τὴν φυλάττουσαν πίστεως ἐνίσχυε καὶ κράτυνε.

Τὴν εἰκόνα σου, ἄχραντε, τὴν ἀχειροποίητον καὶ πανθαύμαστον προσκυνοῦντες ἀπολαύομεν πλούτου δωρεῶν τῆς συμπαθείας σου.

Ἰαμάτων ἢ χάρις σου ποταμός ἀστείρευτος ὤφθη ἅπασιν, ὦ Ἱεροσολυμίτισσα, ἀλγεινῶς νοσοῦσι, χαριτόβρυτε.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς ἐν τῇ πίστει βακτηρία σου προσευχῶν πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Ἱεροσολυμίτισσα.

Στέψον τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σου τό ἔκτυπον τό σεπτόν ἀφθάρτῳ στέφει, οὐρανῶν Βασιλὶς κλεινή, Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἄνωθεν ἡμῖν φῶς, Ἱεροσολυμίτισσα, ἐγρηγόρσεως κατάπεμψον ταχύ τοῖς ἐν ζόφῳ ἀκηδίας, φεῦ, καθεύδουσι.

Θραῦσον τοὺς δεσμούς ἀμαρτίας μου καὶ ἔλκυσσον τὸν σὸν πρόσφυγα πρὸς δόμους οὐρανῶν, θεοτίμητε Ἱεροσολυμίτισσα.

Ὦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἐπάκουσον τῆς φωνῆς δεήσεως τῶν πιστῶς ἀσπαζομένων εἰκόνα σὴν ἀχειρότευκτον, Θεογεννητορ, Τατιανὴν ἢ σὴ θέα εὐφράνουσα τῇ λελουσμένη ἀστραπαῖς θεϊκαῖς, Ἱεροσολυμίτισσα.

Οὓς ἅπασι τάχιστα εὐήκοον κλῖνον τοῖς ἐπιζητοῦσι σὴν χάριν καὶ σὴν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν, Μῆτερ Θεοῦ,

Παΐσιου ἀγλάϊσμα τοῦ Ἀθωνίτου νεαυγοῦς ἀσκητοῦ, Ἱερο-
σολυμίτισσα.

Τῷ ἄρτῳ με σῶν εὐχῶν διάθρεψον τόν πενόμενον οἰκέτην
σου, Μῆτερ, ἢ τῶν πιστῶν οἰκονόμος ὀξεῖα καί τῶν προσ-
φύγων σου διαχειρίστρια, σοῦ τάφου ἐν Γεθσημανῇ θησαυρέ,
Ἱεροσολυμίτισσα.

Ὁδήγησον πάντων διαβήματα πρὸς λειμῶνας ἀφθαρσίας
παντέρπνουσ τούσ προσκυνοῦντας μορφὴν σου, Παρθένε, τὴν
ἰλαράν, Ἱεροσολυμίτισσα, ὀμβροβλυτοῦσαν τοῖς πιστοῖς τοῦ
Υἱοῦ σου τό ἄμετρον ἔλεος.

Εἰρήνευσον ζωῆν σῶν δούλων καί σύντριψον πολεμίους
ταῖς πρεσβείαις σου πρὸς τόν σόν Υἱόν τόν εἰρήναρχον,
ἀκέστορ σεμνή Ἱεροσολύμων.

Ἄχραντε, ἢ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικήν
παρῤῥησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὴν ἀχειρότευκτον θεῖαν εἰκόνα σου, περικλεές Ἱεροσολυ-
μίτισσα, διακοσμοῦσαν τόν πάνσεπτον τάφον σου πανευλα-
βῶς οἱ πιστοὶ ἀσπαζόμενοι χάριν τὴν σὴν δαψιλῶς ἐκδεχό-
μεθα.

Προκείμενον.

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.**

Στίχος. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οί πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

(Κεφ. α' 39-49, 56)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τήν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καί εἰσηλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου καί ἠσπάσατο τήν Ἐλισάβετ. Καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καί ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καί εἶπεν· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου. Καί πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἴδού γάρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τά ὦτα μου, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δέ Μαριάμ σύν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καί ὑπέστρεψεν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τῆς Γεθσημανητίσσης, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ρῦσαι βλάβης με πλάνου.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλή-

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Σὴν ἀχειροποίητον καί παναγίαν εἰκόνα, τήν κοσμοῦσαν τάφον σου τόν σεπτόν, Παντάνασσα, ἀσπαζόμενοι εὐλαβῶς κρᾶζομεν· Κεχαριτωμένη, ᾧ Ἱεροσολυμίτισσα, ὡς πάλαι ηὔφρανας τήν Τατιανήν κατιδοῦσάν σε μονάστριαν πυρσεύμασι περιηυγασμένην καί χάριτι χαραχθεῖσαν θεία ἀφράστως ἐν κελλίῳ τῷ αὐτῆς οὕτω κάμέ περιεύγασον φέγει προστασίας σου.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου...

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων νίκας δίδου, Παρθένε, τοῖς σοί προσφεύγουσι καί πόθῳ σὴν εἰκόνα τήν Ἱεροσολύμων θείαν κλησιν κατέχουσαν ἀσπαζόμενοις πιστῶς, Κυρία Θεοτόκε.

Εὐσυμπάθητε Μῆτερ, σωφροσύνης πυξία ἡμᾶς ἀνέδειξον τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας ἐκάστοτε καί πόθῳ ἐκζητοῦντας τήν χάριν σου, ἵνα τοῦ βίου σοφῶς ἀνύσωμεν τήν τρίβον.

Βάθρον τῆς παρθενίας, Παναγία Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας τῇ πανσθενεῖ σου σκέπη ἀγνείας μυροθήκας ἡδυπνεύστους ἀνάδειξον διώκουσα τῶν παθῶν ἡμῶν τήν δυσωδίαν.

Ὅρμον χειμαζομένων ἐν θαλάσῃ τοῦ βίου αἰεὶ σε ἔγνωμεν,
τῶν Ἱεροσολύμων ἐπόνυμε Παρθένε· ὄθεν πόθῳ βοῶμέν σοι
κατάπαυσον τῶν παθῶν τάς τρικυμίας, Μῆτερ.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἡ ἐν ταῖς λύπαις πιστῶν χορεία, Παρθένε, τῇ σῆ χάριτι
σπεύδουσα κράζει· δεῖξόν μοι ἀφάτου χαρᾶς σκηνάς, Παρ-
θένε.

Θεογεννητορ, παῦσον ῥοάς τῶν δακρῦων οἰκετῶν σου πιστῶς
προσκυνούντων σὴν μορφήν ἐν τάφῳ Γεθσημανῆ σεπτῶ σου.

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις σέ οἰκονόμον γινώσκω καὶ ἰάτειραν ἐν
ἀσθενείαις χαλεπαῖς ὁ πρόσφυξ τῆς χάριτός σου, Μῆτερ.

Ἰλάσθητί μοι τῷ προσκυνοῦντι μορφήν σου, ἦν βροτῶν οὐκ
ἐχάραξε, Μῆτερ, χεῖρ, εὐλογημένη, Γεθσημανῆς κοσμῆτορ.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Μετόχους ἀθανάτων ἀγαθῶν σούς δούλους, Μῆτερ Θεοῦ,
Ἱεροσολυμίτισσα, τούς προσκυνοῦντας εἰκόνα τὴν σὴν ἀνά-
δειξον.

Οὐδόλως ἀνανεύων σχέσεως τοῦ πλάνου σὴν μητρικήν,
Ἱεροσολυμίτισσα, αἰτοῦμαι χάριν καὶ κράζω· λῦσον μου
πώρωσιν.

Ἰάτρευσον πληγὰς μου τοῦ τραυματισθέντος νοός ἐχθροῦ,
Ἱεροσολυμίτισσα, ἀπάτη κράζω ὁ τάλας δοῦλος σῆς χάριτος.

Χαρᾶς ἀστασιάστου πινόμενα ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν, Ἱερο-
σολυμίτισσα, τῶν λυπηρῶν σῶν προσφύγων ἀχλὺν ἐκδίωξον.

Τό Ἄξιόν ἐστι... καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δεῦτε, ἀσπασώμεθα τήν μορφήν τῆς ἀειπαρθένου, ποιη-
θεῖσαν ἄνευ χειρός ἀληθῶς βροτείου ἐν Ἱεροσολύμοις, καί
ἔχουσαν τήν κλῆσιν αὐτῶν τήν πάνσεπτον.

Χαίροις τῆς νεότητος ποδηγός πρὸς τήν σωτηρίαν καί προ-
στάτις καί ἀρωγός σοί τῶν προσφευγόντων ἐν πάσαις βίου
ζάλαις, Γεθσημανῆς κοσμητορ, πάνσεπτε Δέσποινα.

Τήν σεπτὴν μορφήν σου, ἦν τῷ φωτί περιηυγασμένην ἐν
κελλίῳ Τατιανῆ τῷ αὐτῆς κατεῖδεν ἐν πίστει προσκυνουῦμεν,
Κυρία Θεοτόκε, ὡς ἀχειρότευκτον.

Σὴν προσωνυμοῦσαν, Μήτηρ Θεοῦ, Ἱεροσολύμοις προσκυ-
νοῦντες πανευλαβῶς θαυμαστήν εἰκόνα λαμβάνομεν ἀφθό-
ως τήν ἐξ αὐτῆς τοῖς πᾶσι χάριν ἐκβλύζουσαν.

Δεῦτε, ἀσπασώμεθα εὐλαβῶς σὴν σεπτὴν εἰκόνα ἐν τῷ τάφῳ
Γεθσημανῆ, Ἱεροσολύμων λαμπρὰν προσωνυμίαν τήν φέρου-
σαν, Παρθένε, Θεογεννήτρια.

Παρειμένον ἡγείρας θαυμαστῶς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καί ἠνέ-
ωξας ὀφθαλμούς ἐν αὐτῇ ἀρτίως τυφλῆς κατασπασθείσης
σὸν ἔκτυπον, Παρθένε, τό ἀχειρότευκτον.

Δεῖξον τοῖς προστρέχουσιν εὐλαβῶς σῶ πανσέπτῳ τάφῳ
προσκυνῆσαι τήν σὴν μορφήν τρίβον τήν εὐθειαν ἀπάγουσαν
πρὸς πόλον, τῶν Ἱεροσολύμων κλέος, Παντάνασσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων ἡ τεσσαρτίτις Προόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκον.
Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Βοηθῆσαι σοῖς πρόσφυξι σπεῦσον, Δέσποινα, τοῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι ἐν τάφῳ Γεθσημανῆ τῷ πανσέπτῳ σὴν μορφὴν ἀχειροποίητον, ὀμβροβλυτοῦσαν δαψιλῶς ἰαμάτων ὀχετούς καί νόματα συμπαθείας τοῖς σέ ὑμνοῦσι, Παρθένε, λαμπρῶς, Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τό ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Σὴν ἀχειροποίητον μορφὴν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, κατασπαζόμενοι θησαυρόν ὑπάρχουσαν ὄντως πολύολβον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου σου ἐν τάφῳ σεπτῷ σου δύναμιν λαμβάνομεν τὴν ἀπορρέουσαν ἐξ αὐτῆς καί πόθῳ βοῶμεν· Χαῖρε, Παναγία Παρθένε, ἀγλαή Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἦχος πλ δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,

φύλαξόν με ὑπὸ τῆν σκέπην σου. www.iteza.gr

Δίστιχον.

Εἰρηναῖον, Ἱεροσολυμίτισσα,
Πατριάρχην σκέπε, βοᾷ Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ

